

Meditatief moment - dinsdag 2 maart 2021 door ds. Paul Sanders

Welkom en ontsteken van de kaars

Pianospel: Uit angst en nood stijgt mijn gebed

Lezing: Ezechiël 37:1-6

Meditatie

Als je vraagt: “Hoe gaat het met jullie?”, volgt er geen vrolijk antwoord. Er valt gewoon niets positiefs te melden. Het gaat niet goed.

“Onze botten zijn verdord, onze hoop is vervlogen.”

Zo beschrijven de ballingen in Babel hoe ze eraan toe zijn. Ze zijn alles kwijt. Ze leven nog, maar daarmee is alles wel gezegd. Veel anderen zijn er al niet eens meer. Ze zijn omgekomen. Zelf leven ze nog wel. Maar hoop is er niet meer. Het is een aflopende zaak.

Kan het nog wel wat worden met ons? Die vraag stel je je als het mooie in het leven wegvalt. Wat er was is er niet meer. Wat het leven fijn maakte is uit je leven verdwenen. Wat is er nog om naar uit te kijken?

“Onze botten zijn verdord”, zeggen de ballingen. Verdorde botten. Dat is precies wat Ezechiël te zien krijgt. Een dal vol uitgedroogde beenderen. Een dal waar een vloek op rust. Een afschuwelijk gezicht. Het laat zien hoe het volk zich voelt. Geen leven meer. Alles uitgedroogd.

Dan gebeurt er ineens iets opvallends, iets dat eigenlijk nooit gebeurt. Terwijl Ezechiël al die botten voor zich ziet, stelt God een vraag. God vraagt wat Ezechiël ervan denkt. “Menskind, kunnen deze beenderen weer tot leven komen?”

Verdorde botten, waar alle leven uit weg is, kan het daarmee nog iets worden? Als iets volstrekt ondenkbaar is, dan is het dat wel. Doden herleven niet. Niet als het lichaam nog intact is. En zeker niet als er niets meer van over is dan uitgedroogde beenderen.

Ezechiël moet natuurlijk iets antwoorden. Maar het lijkt erop dat hij er mee in zijn maag zit. Hij kaatst de bal als het ware terug: “HEER, mijn God, dat weet U alleen.” Ezechiël is dan wel een profeet, maar nu krijgt hij niet meer over zijn lippen dat dit: “HEER, mijn God, dat weet U alleen.”

Ezechiël blijft het antwoord schuldig. Hij kan niet boven zichzelf uitstijgen. Hij verkondigt geen geloofszekerheden, omdat hij die kennelijk niet heeft.

Opvallend genoeg doet dat er niet toe. Het visioen gaat gewoon verder. “Beenderen, ik zal jullie adem geven.” En dan ziet Ezechiël het voor zich: de botten bewegen zich naar elkaar toe, er komt vlees op, en er komt een huid overheen. Daarna komt de wind van vier kanten en zo komen de doden weer tot leven, een grote massa.

“Mensenkind, kunnen deze beenderen weer tot leven komen?”

Van ons antwoord hangt het niet af of het ook gebeurt. Het is iets om toe te vertrouwen aan Degene die er meer van weet.

Pianospel Louis van Dijk (1941-2020): Hoop

Gebed

Heer, we danken u voor het mooie in ons leven, de zon die schijnt, de natuur, de bomen en bloemen die weer beginnen te groeien en te bloeien. De contacten met andere mensen, waar we weer vrolijk van worden.

We bidden voor onszelf en voor elkaar, voor als het moeilijk is, als we er alleen voor staan, als er zo weinig is om naar uit te kijken. Heer, ontferm u over ons, over ons, en over alle mensen, over deze hele wereld. Ontferm u over ons en laat ons uw liefde weer zien.

Amen

Zegenbede

Zegene ons de almachtige God, Vader, Zoon en Heilige Geest.

Gloria sei Dir gesungen (Johann Sebastian Bach)